

Sygn. akt: III AUa 203/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska (spr.)

Sędziowie: SSA Iwona Szybka

SSO del. Beata Michalska

Protokolant: sekr. sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Łodzi

sprawy **W. U.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o przeliczenie emerytury,

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn. akt: VIII U 3407/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 203/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił W. U. prawa do obliczenia emerytury zgodnie z art. 53 ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że wnioskodawczym prawo do emerytury z tytułu osiągnięcia 60 roku życia ma przyznane decyzją z dnia 22 sierpnia 2006r. Stąd też nie ma ona prawa do ponownego przyznania emerytury i jej obliczenia zgodnie z art. 53 ustawy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona wskazała, że nabyła prawo od obliczenia emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż udokumentowała ponad 30 miesięczny okres podlegania ubezpieczeniom.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 grudnia 2012r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 26 sierpnia 2003r. ZUS przyznał W. U. ur. (...) - od dnia 10 lipca 2003r., to jest od daty zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, prawo do wcześniejszej emerytury z uwagi na posiadany staż ubezpieczeniowy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru

składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych 1993-2002, ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 180,44 %. Do obliczenia podstawy wymiaru przyjęto kwotę bazową 1.862,62 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 34 lata i 3 miesiące okresów składkowych oraz 3 lata i 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

We wniosku złożonym w dniu 1 sierpnia 2006r. W. U. wystąpiła o przyznanie emerytury w związku z ukończeniem wieku emerytalnego 60 lat obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozpatrując powyższy wniosek ZUS ustalił, że po nabyciu uprawnień do emerytury wcześniejszej wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom społecznym.

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2006r. ZUS przyznał W. U. prawo do emerytury od dnia 1 sierpnia 2006r., to jest od daty złożenia wniosku. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury, to jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 180,44 % i kwotę bazową 1.862,62 zł, w wysokości uwzględniającej kolejne waloryzacje do dnia 1 marca 2006 r. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 34 lata i 3 miesiące okresów składkowych oraz 3 lata i 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Emerytura wyniosła 2.188,14 zł brutto.

Decyzją z dnia 8 grudnia 2006r. ZUS odmówił wnioskodawczyni uwzględnienia w stażu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w latach 1968-1974 z uwagi na posiadany do przyznania emerytury wymagany okres zatrudnienia.

Kolejnymi decyzjami ZUS dokonywał uwzględnienia w wymiarze emerytury okresów zatrudnienia przypadających pod dniem przyznania świadczenia.

Wnioskiem z dnia 19 czerwca 2012r. W. U. wystąpiła o przyznanie emerytury, wskazując że po przyznaniu emerytury wcześniejszej przepracowała 30 miesięcy.

Po przyznaniu emerytury wnioskodawczyni w zatrudnieniu pozostawała w okresie od 9 października 2006 r. do 31 grudnia 2007 r. i od 1 marca 2011 r. do 16 czerwca 2012 r.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Wnioskodawczyni bowiem po nabyciu od 10 lipca 2003r. prawa do wcześniejszej emerytury nie przepracowała 30 miesięcy, dlatego przy nabyciu uprawnień do emerytury z racji ukończenia 60 lat – art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Z 2009r. Nr 153, poz. 1227 – tekst jednolity z późn. zm.), uzyskała jej przeliczenie według kwoty bazowej z 2003r., tj. z daty złożenia wniosku o emeryturę wcześniejszą z uwzględnieniem późniejszych waloryzacji - art. 21 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 3 ustawy emerytalnej. Odwołująca nie nabędzie już prawa do kolejnej emerytury, bo nie przewiduje tego obecny system emerytalny, dlatego wnioskodawczyni, mimo że przepracowała 30 miesięcy po nabyciu prawa do emerytury z art. 27, nie przysługuje już prawo do obliczenia wysokości emerytury w myśl art. 53 ust. 4 ustawy, z zastosowaniem aktualnej kwoty bazowej w części socjalnej wynoszącej 24 % kwoty bazowej. Wobec powyższego, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie, o czym orzeczono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W apelacji ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych.

W rozpoznawanej sprawie niesporne jest, że wnioskodawczyni pobierała od 10 lipca 2003r. wcześniejszą emeryturę na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a po nabyciu tego świadczenia, nie pozostając w zatrudnieniu przez co najmniej 30 miesięcy, z dniem 1 sierpnia 2006r. nabyła prawo do emerytury przewidzianej dla osoby, która ukończyła 60 lat życia – na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17

grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009r., poz. 1227 – tekst jednolity z późn. zm.), obliczonej z uwzględnieniem art. 21 i art. 53 ust. 3 cyt. wyżej ustawy, tj. z zastosowaniem 24% kwoty bazowej w wysokości obowiązującej w 2003r.

Zgodnie z treścią art. 21 w/w ustawy, podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury, stanowi podstawa wymiaru emerytury w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do świadczenia, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15. Stosownie zaś do art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przyjmuje się do obliczenia części socjalnej świadczenia – kwotę bazową obowiązującą w dniu złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 27, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał jako podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Wskazać przy tym należy, że w art. 53 określono sposób ustalenia wysokości emerytury w momencie jej przyznawania jako świadczenia pierwszorazowego, dlatego datą końcową 30 – miesięcznego okresu, który wnioskodawczyni musiała wykazać, aby wyliczenie jej emerytury mogło być przeprowadzone w sposób określony w art. 53 ust. 4, jest dzień poprzedzający nabycie prawa do emerytury przyznanej na podstawie art. 27, tj. 1 sierpnia 2006r.

Niemożliwe jest natomiast – jak tego żąda wnioskodawczyni – skorzystanie z możliwości przeliczenia emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 w sytuacji pozostawania w ubezpieczeniu co najmniej 30 miesięcy, już po nabyciu prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego. Żadne bowiem z przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie przewidują takiej możliwości. Przepis zaś art. 53 ust. 3 i 4 ustawy został wprowadzony w celu wyraźnego unormowania kwestii kwoty bazowej osób pobierających tzw. wcześniejszą emeryturę, przechodzących następnie na emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego i ma on „jedenrazowe” zastosowanie.

Fakt, że W. U. podlegała ubezpieczeniu, po przyznaniu jej emerytury na podstawie art. 27 ustawy, może mieć jedynie wpływ na zwiększenie okresów składkowych i nieskładkowych, co zresztą organ rentowy czynił, dokonując w kolejnych decyzjach przeliczeniowych ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 112 ustawy, poprzez doliczenie w podstawie wymiaru świadczenia nieuwzględnionego dotychczas okresu składkowego.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację oddalił.

Przewodniczący: Sędziowie: